

ת"פ 1456/02/21 - מדינת ישראל-פמ"ד נגד יזן אבו גריבה-בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 1456-02-21 מדינת ישראל נ' אבו גריבה

בפני בעניין:	כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא המאשימה	מדינת ישראל-פמ"ד ע"י ב"כ עו"ד מוחמד סולימאן
נגד הנאשם		יזן אבו גריבה-בעצמו ע"י ב"כ עו"ד סמיר אבו עאבד

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בסחיטה באיומים לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").
2. על פי כתב האישום המתוקן, בין הנאשם למתלוננת, ילדת 2002, היכרות מוקדמת. בימים 20.12.20 ו-21.12.20, התקשר הנאשם למתלוננת ממספר חסום, לא הזדהה ואיים עליה בפגיעה שלא כדין בפרטיותה בכך שאמר לה שיפרסם תמונות שלה, כדי להניעה לשלם לו כסף, וכן התכתב עמה ביישומן וואטסאפ - שאם לא תשלח לו תמונות עירום - יפרסם תמונותיה וחיה יהיו בסכנה. במהלך ההתכתבות, שאלה המתלוננת לזהותו של הנאשם, ביקשה ממנו שיניח לה לנפשה וכן דרשה שיראה לה את תמונותיה. הנאשם בתגובה, שלח למתלוננת שתי תמונות בהן נראית המתלוננת הולכת ומשוחחת בטלפון הנייד. בנוסף, החמיר איומיו בכך שכתב למתלוננת שיספר להוריה שראה אותה עם שני בחורים. בהמשך לאמור, פנתה המתלוננת למשטרה. בהנחיית המשטרה, קבעה המתלוננת עם הנאשם כי תעביר לו כסף בחניון בית החולים 'סורוקה' שם שהתה באותה העת. המשטרה ציידה את המתלוננת במעטפה ובה 100 ₪ במזומן. הנאשם הנחה את המתלוננת היכן להניח את הכסף ולאחר שצילמה לנאשם כי כך עשתה, שלח הנאשם אדם אחר להביא את המעטפה, וזה נעצר. הנאשם נמלט מהמקום, כשהוא כותב למתלוננת "מי איתך, משטרה?".

3. הצדדים לא הגיעו להסכמות לעונש. בשל גילו של הנאשם, נתבקש שירות המבחן להגיש תסקיר לעונש בעניינו.

על פי התסקיר מיום 9.1.22, הנאשם, בן 20, רווק, המתגורר עם בני משפחתו. סיים 12 שנות לימוד ועובד במאפייה בעיר יבנה. באשר למשפחת המוצא נמסר, כי אביו נשוי לשתי נשים שמהן נולדו לו 20 ילדים. אביו סובל מבעיות רפואיות ואמו עובדת במשרה חלקית. שיתף כי אביו ריצה בעבר מאסר ממושך מסיבה שאינה ידועה לנאשם. תיאר כי מאז מאסרו עבר להתגורר בעיר אחרת, בסמוך למשפחת אמו. הנאשם תיאר קשר מתוח עם אביו. לנאשם שני תיקי מב"ד בתחום הסמים בבית המשפט לנוער. הנאשם מוכר לשירות המבחן מתיקים קודמים, שם היתה ההתרשמות כי הנאשם מצמצם ממעורבותו באירועים ומכחיש מניעים פלייט במעשיו. נמסר, כי במהלך הניסיונות לגייס את הנאשם לטיפול, הוא נעצר בגין תיק זה. הנאשם שלל שימוש בחומרים משני תודעה.

בהתייחס לעבירה בתיק זה, הודה בביצועה. הנאשם תיאר כי כחצי שנה טרם ביצוע העבירה הכיר את המתלוננת בעיר באר שבע והם החלו לנהל קשר זוגי. ציין כי במהלך מפגש עם חברים עלה רעיון בקרב חבריו לסחוט את המתלוננת עם תמונותיה, רעיון שגם הוא לקח בו חלק וביצע אותו. לדבריו, לאחר הפגיעה הבין את מעשיו והוא מצר עליהם. תיאר כי פעל בחוסר שיקול דעת אשר פגע בכבודה של המתלוננת, בכבוד משפחתה וכן במשפחתו וכי הוא משלם על כך מחיר כבד גם היום.

שירות המבחן יצר קשר טלפוני עם המתלוננת וזו מסרה כי הקשר עם הנאשם ארך כחודשיים בלבד, ומסרה כי אינה מעוניינת בקשר עמו בעתיד וכי מאז מעצרו לא יצר עמה קשר. ציינה כי היא צפויה להינשא בקרוב. עוד שיתפה את שירות המבחן כי לאחר מעצרו של הנאשם, ביצעה ניסיון אובדני וזאת מתוך חשש שבני משפחתה יפגעו בה על רקע כבוד המשפחה. שירות המבחן, לא הצליח לפגוש במתלוננת או לקבל ממנה פרטים נוספים בהרחבה על הקשר שלה עם הנאשם ולכן נמסר, כי שירות המבחן, יתקשה להעריך את הסיכון בצורה מדויקת.

לאור ההערכה כי הנאשם זקוק להתערבות טיפולית, הנאשם שולב בטיפול במשך כארבעה חודשים. הנאשם נכח בשבעה מפגשים, אך התקשה לשתף פעולה.

באשר לסיכוי לשיקום, שירות המבחן הביא בחשבון כי הנאשם בעל מערך חיים של תפקוד תקין לרוב. כן התרשמו מכוחותיו לסיים 12 שנות לימוד ולהשתלב במסגרת תעסוקתית. כן הביאו בחשבון כי בני משפחתו של הנאשם מעוניינים לסייע ולתמוך בו. כן הביאו בחשבון כי הנאשם מכיר בדפוס התנהגותו הפוגעניים ולקח אחריות על מעשיו. כן הביאו בחשבון כי לא יצר קשר עם המתלוננת מאז מעצרו וכי הוא הקפיד על התנאים המגבילים.

באשר לגורמי הסיכון נמסר, כי שירות המבחן הביא בחשבון את חומרת העבירה ואופן ביצועה. כן הביאו בחשבון את העובדה, כי הוא ביצע עבירה זו בעת שנמצא בקשר עם שירות המבחן אגב תיקים אחרים. ההתרשמות היא, כי הנאשם מתקשה לעמוד בגבולות חיצוניים וכי גבולותיו הפנימיים הרופפים. כן הביאו בחשבון את חוסר שיקול הדעת של הנאשם וקשייו להיות אמפטי כלפי קורבן העבירה, וכן את העובדה כי התקשה להתגייס בצורה מוחלטת ובוגרת להליך הטיפול.

לאור כל האמור, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית ולאור חומרת העבירה והערכת הסיכון, העריך כי נדרשת ענישה שיש בה רכיב של הרתעה, ומשכך המליץ על מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ומאסר

מותנה.

טענות הצדדים

4. **ב"כ המאשימה**, עמד על הערכים המוגנים אשר נפגעו מהעבירה אותה ביצע הנאשם, בהן הזכות לביטחון אישי, שלמות הקניין והגוף ושלוות חייו של הפרט. נטען, כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה, וזאת בשים לב למגזר אליו משתייכת המתלוננת, ולהשלכות של האיומים שהשמיע כלפיה הנאשם. ב"כ המאשימה טען, כי הנאשם הינו האחראי הבלעדי למעשיו וכי אמנם הנזק שנגרם למתלוננת הוא יחסי וזאת כיוון שבחרה לפנות למשטרה, אך פוטנציאל הנזק הוא גדול. לעניין מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה זו נטען, כי זו נגזרת מנסיבותיו הייחודיות של כל מקרה ומקרה. ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה הרלוונטית לדעתו לעונש וטען, כי מתחם העונש ההולם נע בין 12-30 חודשי מאסר בפועל.

בתוך המתחם, נטעם כי יש להתחשב בגילו של הנאשם ובתקופת מעצרו מיום 22.1.21 עד ליום 10.3.21. כן נטען, כי הנאשם הודה בכתב האישום וחסך זמן שיפוטי יקר.

כן הפנה ב"כ המאשימה לתסקיר שירות המבחן, ממנו עולה כי הנאשם ביצע את העבירות תוך שמקיים קשר עם שירות המבחן בתיק אחר. כן נטען, כי תסקיר שירות המבחן מלמד על לקיחת אחריות חלקית, וזאת כי הנאשם תיאר כי הרעיון לביצוע העבירה היה של חבריו. כן הפנה להמלצת שירות המבחן, כאשר הדגיש כי לנאשם אין אפיק טיפולי כלשהו ומשכך אין מקום לסטות ממתחם העונש ההולם.

על כן, המאשימה עתרה להעמיד את עונשו של הנאשם ברף העליון של המתחם, להשית עליו עונש מאסר מותנה ארוך, קנס כספי ופיצוי למתלוננת.

5. **ב"כ הנאשם**, ביקש לאבחן את הפסיקה אליה הפנה ב"כ המאשימה. נטען כי, בת"פ 42752-11-14, שם מדובר בנאשם בעל עבר פלילי בגין עבירות אלימות, וכי עניינו לא דומה לעניין שבפנינו.

בת"פ 32137-08-15, שם מדובר בנאשמים בעלי עבר פלילי, וכי המאשימה הגבילה את עצמה ל-12 חודשים כאשר ההגנה תטען ל-6 חודשים. כן נטען כי הנסיבות של הסחיטה באיומים לא רלוונטיות לעניין שבפנינו.

ביחס לרע"פ 6473/18 בעניין טשלה נ' מדינת ישראל, שם מדובר בעבירה נוספת של קשירת קשר לפשע וסחיטה באיומים והפנה במיוחד לסעיף 8 לאותו רע"פ.

ביחס לע"פ 18/20 הפנה לכך שמדובר בנאשם בעל הרשעות קודמות, בנסיבות שונות בהן נסחט סכום כסף גדול של 120,000 ₪ על רקע סכסוך עסקי.

ב"כ הנאשם הסתייג מהתייחסות המאשימה להשתייכות המגזרית של הנאשם והמתלוננת וטען כי הם אינם רלוונטיים לעניינו.

נטען, כי לאורך כל ההליך שירות המבחן ניסה ליצור קשר עם שירות המבחן ואף בתסקיר האחרון שהוגש לא

הצליחו לפגוש בה.

נטען, כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו.

נטען, כי על פי המסורת הבדואית, נערכה "סולחה" בין הנאשם למשפחת המתלוננת, הנאשם הביע התנצלותו, המתלוננת נישאה לאדם אחר והקשר הזוגי בין הנאשם למתלוננת הסתיים.

כן הפנה לתסקיר שירות המבחן המלמד על נסיבותיו האישיות של הנאשם, ועל ההליך הטיפולי שנגדע בעקבות מעצרו.

נטען, כי מתחמי הענישה בעבירות דומות במקרה בו קיימת הודאה, צריכים לנוע ממאסר מותנה ועד מאסר אותו ניתן לרצות בעבודות שירות. נטען, כי מדובר באירוע נקודתי שהסתיים, שלא נגרם במסגרתו נזק למתלוננת וכי הנאשם מוכן לפצות אותה.

ההגנה ביקשה להטיל על הנאשם עונש ברף הנמוך של המתחם.

ב"כ הנאשם לא הגיש פסיקה מטעמו לעניין העונש.

6. **הנאשם**, מסר כי הוא עשה טעות וכי הוא מנסה לתקן אותה עד היום הזה. כן מסר כי הוא מתנצל.

קביעת מתחם העונש ההולם:

7. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

8. ההגנה אינה חולקת, למעשה, על טיעון המאשימה בנוגע לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם ובהם פרטיות המתלוננת, כבוד, ממונה ושלוות נפשה.

בית המשפט העליון אמר את דברו שוב ושוב, בנוגע לצורך בענישה מחמירה בעבירות של סחיטה באיומים. ראו, למשל, בע"פ 3791/18 **שי לוי נ' מדינת ישראל**, פסקה 10:

"כבר נאמר לגבי עבירת הסחיטה באיומים כי היא מהווה עשיית דין עצמי הפוגעת ביסודות הסדר החברתי, ובמרקם חייהם ובחירותם של הנסחטים במישור האישי והכלכלי (ראו: ע"פ 1637/13 גולן נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (15.7.2014); ע"פ 5769/14 אלרואי נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (20.9.2015); ע"פ 2200/16 סויטאת נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (21.07.2016)). משכך, הרשעה בעבירה של סחיטה באיומים מחייבת ענישה מחמירה, אשר תעביר מסר ברור לפיו העובר עבירה זו מסתכן בשלילת חירותו לתקופה ארוכה ובאופן אשר יעודד את קורבנות העבירה

**"לשבור את קשר-השתיקה" (ראו: ע"פ 6774/01 מדינת ישראל נ' אלעלוין
1.11.2001))"**

9. בבחינת **הנסיבות** הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט לחוק) יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

הנאשם תכנן את מעשיו מראש וביצע אותם שלב אחר שלב, לאחר שבחר את קורבנו, ביודעו כי מדובר בקורבן "קל". מעשה הנאשם כלל מספר שלבי ביצוע, מהפניה הטלפונית אל המתלוננת ועד קביעת הפגישה איתה, במהלכם יכול היה לסגת ולהפסיק את מעשיו ואת הפגיעה במתלוננת, אך לא עשה כן.

הנאשם פגע בקורבן המוכרת לו ואשר עימה ניהל קשר זוגי. יש לדחות את טענת ההגנה כי ההקשר המגזרי אינו רלוונטי במקרה זה. ההקשר של ביצוע העבירה, המניע לביצועה, מידת האשם בביצוע, ומידת פוטנציאל הנזק כולם נקבעו על ידי המחוקק כנסיבות הרלוונטיות לקביעת מתחם הענישה הקונקרטי.

מעבר לדברים ברורים אלה, הנובעים מלשונו הפשוטה של החוק, הרי שב"כ הנאשם עצמו הפנה לטיעון ה"מגזרי" ולמשפט הבדואי בהצגת טיעונו לזכות הנאשם (על כך - להלן).

הנאשם ידע, על רקע ההיכרות עם המתלוננת ועל רקע המגזר שאליו השניים משתייכים, כי די בכך שישלח למתלוננת תמונות שלה כשהיא משוחחת בטלפון וכי די בכך שיאיים עליה לספר לבני משפחתה שהיא מתרועעת עם בחורים, בעת שהוא מקיים איתה קשר זוגי "אסור", כדי להניע את המתלוננת להיענות לסחיטה.

בסופו של יום, לא נגרם נזק ממוני למתלוננת בזכות תעוזתה ואומץ לבה ותושייתה לפנות מיד למשטרה. אך פוטנציאל הנזק במקרה זה עצום, במקרה של קורבן "חלש" יותר ושהפניה המיידית לרשויות נגישה לו פחות, פוטנציאל הנזק רב לא רק במישור הרגשי ובתחושת הביטחון, אלא כמובן גם בהיבט הכלכלי של הסחיטה.

עוד יצוין, כי גם מידת הפגיעה הקונקרטית שנגרמה למתלוננת במקרה זה אינה ידועה במלואה, שכן שירות המבחן לא נפגש עם המתלוננת אלא שוחח איתה בלבד. ניתן להבין מהמידע שנמסר, כי נותק הקשר בין הנאשם למתלוננת והוא אינו מהווה עוד איום בחייה. ביחס לנסיבות הנוספות - רב הנסתר על הגלוי, הן בעניין מצבה הנפשי של המתלוננת בעקבות הסחיטה ועד היום, הן בעניין נסיבות נישואיה לאחר, ולטענה כי נערכה "סולחה" בין המשפחות, בכל הכבוד, אין בפניי אף לא שמץ של אינדיקציה לאימות הדברים וגם הקשר בין אותה "סולחה" אם אכן התקיימה, ובין שלומה, רווחתה, ומידת חירותה של המתלוננת בפועל, נעלם מידעת בית המשפט.

בהקשר זה, מובן כי בית המשפט לא יניח לחובת הנאשם נסיבות או נזקים שאין לגביהם מידע שלם ואמין, אך גם לא יניח לזכות הנאשם טענות בלתי מבוססות.

בסיכום הדברים, מידת האשם של הנאשם בביצוע העבירה היא מלאה ומידת הפגיעה בערכים המוגנים בפועל, הינה בינונית.

10. לעניין מדיניות הענישה הנוהגת, עיינתי באסמכתאות אליהן הפנתה המאשימה, ברובן במקרים בהם הנסיבות חמורות יותר מענייננו. אכן, בחינת מדיניות הענישה מלמדת, כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב ותלוי נסיבות. עם זאת, עולה מעיון בפסיקה הנוהגת כי שני הצדדים במקרה זה הציגו עמדות לעונש שאין תואמות את המציאות. עמדת המאשימה לעונש מחמירה מדי ביחס לפסיקה הנוהגת ועמדת ההגנה לעונש, שכאמור לא נתמכה באסמכתאות כלל, מרוחקת מאד ואינה הולמת את העקרונות המנחים בענישה כפי שנקבעו על ידי המחוקק.

ראו, לשם הדוגמא, פסקי הדין הבאים:

א. ע"פ 5160/06 **יובל טל נגד מדינת ישראל** (17.6.07) - על רקע סכסוך עסקי, איים המערער על המתלון כי יחשוף מידע על אודות מערכת יחסים אינטימית שניהל עם המתלוננת הכפופה לו, בשני מקרים בהפרש של כשנה, תוך דרישת סכומי כסף ניכרים. באחד המקרים שילם המתלון למערער סכום של 390,000 ₪ כדי למנוע את הפרסום. הוא הורשע לאחר שמיעת ראיות בשתי עבירות של סחיטה באיומים בית-המשפט המחוזי הטיל על המערער שנת מאסר בפועל, שנת מאסר על-תנאי, ופיצוי למתלוננים. בית-המשפט העליון דחה את הערעור.

מדובר במקרה חמור משמעותית מענייננו וקשה להשלים לאורו עם עתירת המאשימה כי העונש אשר הוטל באותו מקרה הינו הרף התחתון במתחם לו היא עותרת.

ב. עפ"ג (חי) 20194-07-14 **מדינת ישראל נ' נעאמנה** (23.10.14) - המשיב הורשע בעבירות של גניבה, תקיפה, סחיטה באיומים, פגיעה בפרטיות ושיבוש מהלכי משפט, ונגזרו עליו 6 חודשי עבודות שירות. בית-המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש, וגזר על המשיב, ללא עבר פלילי, נשוי ואב לילדים, הסובל מבעיות רפואיות, 9 חודשי מאסר בפועל.

ג. בת"פ (מח' ת"א) 22657-04-14 **מדינת ישראל נ' אל סייד** (16.4.15), הורשע הנאשם בסחיטה באיומים. הנאשם הלך יחד עם אחר לדרוש כספים מהמתלון, אשר לטענת הנאשם היה חייב לאחר כספים. הנאשם נעדר עבר פלילי. נדון ל- 6 חודשי מאסר.

ד. בת"פ (כ"ס) 42752-11-14 **מדינת ישראל נ' כהן** (15.6.16), אליו הפנה ב"כ המאשימה, הורשע נאשם בעבירת סחיטה באיומים. הנאשם איים על המתלוננת כי יפיץ תמונות עירום שלה אם לא תשלם לו כסף. הנאשם, מכור להימורים, ביצע את העבירה על רקע חובותיו ולו הרשעה אחת קודמת. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל- 18 חודשי מאסר. הנאשם נדון ל- 10 חודשי מאסר בפועל.

ה. בת"פ (ראשל"צ) 65937-12-15 **מדינת ישראל נ' חממי** (30.3.16), הורשע הנאשם בעבירת סחיטה באיומים ובעבירות נוספות. הנאשם צעיר, בעל עבר פלילי וריצה עונשי מאסר. נדון ל- 8 חודשי מאסר.

ו. בת"פ (ק"ג) 47911-07-13 **מדינת ישראל נ' קודקטוב** (6.7.16), הורשע נאשם בעבירה של

סחיטה באיומים והעלבת עובד ציבור. הנאשם ניגש למתלונן במסיבה שערך ודרש ממנו תחת איום באליומות כי יעביר לידיו כספים שגבה מהמשתתפים במסיבה. לנאשם עבר פלילי. בית המשפט קבע מתחם הנע בין מספר חודשי עבודות שירות ל- 14 חודשי מאסר. נידון ל- 6 חודשי עבודות שירות.

ז. בת"פ (ק"ג) 35609-06-14 **מדינת ישראל נ' אלבו** (16.7.15), הורשע נאשם בעבירה של סחיטה באיומים, הנאשם איים על אחר כי אם לא יעביר כסף הוא ומשפחתו וילדיו יפגעו. הנאשם בעל עבר פלילי. נידון ל- 6 חודשי עבודות שירות.

ח. בת"פ (עכו) 19970-09-14 **מדינת ישראל נ' עאזר** (5.5.15), הורשע נאשם בעבירת סחיטה באיומים. הנאשם סחט את המתלוננת על רקע פיטוריו של אחר על ידה תוך שהוא מאיים כי אם לא תשלם כספים תסבול. לנאשם הרשעות קודמות בעבירות של אלימות. נידון ל- 4 חודשי עבודות שירות.

בהינתן כל המפורט לעיל אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם במקרה זה הוא בין 6-18 חודשי מאסר, ועונשים נלווים.

סטייה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום:

11. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם. הנאשם לא השלים הליך טיפולי כלשהו, ואף קטע הליך טיפולי שהיה בעיצומו, בעת ביצוע עבירה זו.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם

12. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שבפניי מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

הנאשם צעיר, ללא הרשעות קודמות, נטל אחריות על מעשיו, הביע חרטה, וחסך זמן שיפוטי יקר.

הנאשם שהה במעצר תקופה לא מבוטלת ולאחר שחרורו שהה בתנאים מגבילים.

מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם אינו מורתע מקיום הליכים פליליים בעניינו וביצע את המיוחס לו בעת שהוא מצוי בעיצומו של קשר טיפולי עם שירות המבחן. לאור העולה מהתסקיר גבולותיו של הנאשם מטושטשים ובלתי ברורים ונחוצה העברת מסר ברורה לנאשם על דרך והרתעת היחיד.

בנסיבות אלה יש להטיל על הנאשם עונש בתחתית השליש האמצעי של המתחם.

סוף דבר:

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 10 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.

עמוד 7

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים. המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירה בה הורשע.

ג. פיצוי בסך של 10,000 ₪ למתלוננת, ע"ת מספר 1.

הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.6.22 ויועבר למתלוננת בהתאם לפרטים שמסרה המאשימה לתיק.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ז אדר א' תשפ"ב, 28 פברואר 2022, במעמד הצדדים.